

109

A honosítás feltételei

1847. október

Beadvány Sáros megye rendeihez, 1847. október 12

Ú j a b b k i a d á s :

Zeller Árpád, *A magyar egyházpolitika*, I: 1847–1871 (Budapest: Boruth E. könyvnyomdája, 1894), pp. 7–8

Minden magyarhoni izraelita vallású lakos a többi köz-honfiakkal egyaránt jogosított honfi, de a következő kellékek mellett és feltételek alatt:

1. Szükség, hogy az országban született, s kivéve a vallástanítást, különben a nyilvános falusi, városi vagy tudományos köziskolákban mint magyar honfi növekedett, vagy az országban 15 esztendeig lakott légyen.

2. Kell tudni magyarul nemcsak olvasni, írni, hanem teljesen beszélni is.

3. Kell, hogy bizonyos, becsületes s közhasznú életnemet válasszon és kövessen a gazdaszat, (szántás-vetés) mesterség, gyári ipar, szabályozott kereskedés, tudomány, művészet, polgári és katonai hivatalok mezején; zsidósnak, házalónak, úgynevezett faktornak s csaplárosnak maradnia nem szabad.

A megkívántató kiképzetésben a zsidóknak semmiféle akadályok ne tétessenek.

4. Le kell mondania az ázsiai tisztátalansági fogalmak és szokásokról s a civilizált európai társas élethez magát alkalmaznia ruházásban és eledelben.

5. A férfiaknak 25., a nőneműnek 18-ik éve előtt, s míg nincs becsületes keresete vagy hivatala, házasságra lépnie nem szabad. A honosított izraeliták részéről és részére a keresztényekkel vegyes házasság szabad, de keresztény hatóság befolyásával.

6. Az izraelita vallásúak nem képezhetnek külön polgári zsidó községeket, hanem bevegyülnek a falusi vagy városi lakosság soraiba. Kóbor zsidók nem türetnek, valamint a magokat a köz-társasélettől elkülönözni akarók sem. (Adassanak katonának vagy útcsináláshoz.)

7. Az utolsó három évben bevándorolt kóbor zsidók s kik nem mesteremberek, vagy rendes boltú kereskedők, vagy nagyobb kapitalisták, ahonnan jöttek, visszaszállítandók, s idegen zsidók bevándorlása 20 évre zárva marad, s azután is országosan szabályoztatandó.